

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 60Csp/77/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124354975
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kubej
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:6124354975.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudcom JUDr. Petrom Kubejom v spore žalobcu: Bencont Collection a.s. Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47967692 zast. KOVAL& spol. advokátska kancelária s.r.o. Komenského 3, Banská Bystrica proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D. v konaní o 5940,69 eur, taktó

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 5.940,69 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 01.10.2022 uzavrela Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31335004 ako postupca a spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., IČO: 47967692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, zapísaná OR MS Bratislava III, odd.: Sa, vložka č.: 6058/B, ako postupník, Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 16.12.2014 (ďalej len „Zmluva“) spolu s jej príslušenstvom. Postupca zároveň listom oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli Zmluvu v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 7000 € v prospech žalovaného. Žalovaný sa podľa Zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky podľa Zmluvy. Právny predchodca Žalobcu si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej Zmluvy splnil riadne a včas a žalovanému dňa 16.12.2014 poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 7000 €. V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené vo Výpise z úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej Zmluvy riadne a včas nesplnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle obchodných podmienok ku dňu 21.05.2019. Výzva na úhradu dlžnej sumy (Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) je písomnou výzvou banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaný si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dnešného dňa nesplnil. Medzi žalobcom, resp. právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bolo dojednané Uznanie dlhu, uzatvorené v zmysle § 558 zákona č. 40/1964/ Zb. Občianskeho zákonníka. Súčasťou Uznanie dlhu je vyhlásenie žalovaného, ktorý svoj záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu uznal čo do jeho výšky, ako aj do právneho dôvodu. V súlade s Výpisom z úveru/Uznaním dlhu sa žalobca domáha zaplata sumy vo výške 6300,69 €, z ktorej žalovaný uhradil sumu 360 €. Žalobca doplnil, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, právny

predchodca žalobcu skúmal údaje z príslušnej databázy (úverový register, Sociálna poisťovňa) ako aj príjmy a výdavky vrátane rodinného stavu dlžníka. Zároveň žalobca uviedol, že úver bol zosplatnený pre nesplnenú splátku splatnú dňa 15.06.2018.

3. K žalobe žalobca pripojil nasledujúce listinné dôkazy: návrhom na vydanie platobného rozkazu spolu s prílohami, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky, podacím hárkom, zmluvou o úvere č. 3045043307, obchodnými podmienkami pre úver, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z úverového účtu žalovaného, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru, výzvou na úhradu dlžnej sumy, predžalobnou výzvou.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 24.9.2025. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil. V tejto súvislosti súd poukazuje na ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní doručené súdu dňa 16.9.2025, v ktorom právny zástupca žalobcu ospravedlňuje neúčasť žalobcu na nariadenom termíne pojednávania ako aj neúčasť žalobcu a súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím vo veci bez ich prítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. S poukazom na ust. § 111 ods. 3 CSP súd považoval predvolanie za doručené vzhľadom na informáciu o výsledku doručenia nachádzajúcu sa v súdnom spise, napriek tomu teda, že žalovaný si uvedenú zásielku neprevzal v odbernej lehote.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré predložil v konaní žalobca, žalovaný v konaní nepredložil žiadne dôkazy a ani žiadne dôkazy neoznačil na vykonanie.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, zistil nasledovný skutkový stav:

7. Podaním zo dňa 8.12.2014 žalovaný požiadal Prvú stavebnú sporiteľňu, a.s. o spotrebiteľský úver na vybavenie domácnosti bez RŽP. Žiadosť obsahovala osobné údaje žalovaného, číslo zmluvy o stavebnom sporení 3045043307, výške úveru 7000,- eur. V súvislosti s bonitou žiadateľa poukázali na svoje preverenie z úveru.

8. Spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. Bratislava (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a žalovaný uzatvoril Zmluvu o úvere č. 3045043 3 07, predmetom ktorého bol spotrebiteľský úver vo výške 7.000,- eur, úroková sadzba vo výške 7,90% p.a., výška pravidelnej mesačnej anuitnej splátky spotrebiteľského úveru 107,11 eur, splatnosť mesačných anuitných splátok spotrebiteľského úveru 15. deň mesiaca, počet splátok 84, úroková sadzba úroku z omeškania z omeškaných splátok spotrebiteľského úveru – maximálne vo výške ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva, aktuálne vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšenej o 5 percentuálnych bodov. Celkovo sa žalovaný zaviazal vrátiť sumu 9.136,35 eur. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru 15.12.2021. Pôvodný veriteľ poskytol žalovanému finančné prostriedky dňa 16.12.2014 a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky riadne aj včas, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky podľa Zmluvy.

9. Listom – Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 21.5.2019 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému, že napriek niekoľkým predchádzajúcim upozoreniam a výzvam k pravidelnému splácaniu úveru, z dôvodu omeškania s platením splátok úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace nastáva ku dňu 21.5.2019 mimoriadna splatnosť celého úveru. Zároveň pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na vrátenie celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva, ktorá k 21.5.2019 predstavovala sumu 6.173,16 eur.

10. Dňa 1.10.2022 spol. pôvodný veriteľ ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postupca postúpil na postupníka - žalobcu pohľadávku voči žalovanému spolu s príslušenstvom a právami s nimi spojenými. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému písomne oznamované listom zo dňa 5.10.2022.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom

alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa ust. § 92, ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z. účinnom od 01. 01. 2017 (teda v čase postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu (87ac), § 17, ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu (87ad), § 20, ods. 6 a 8 Zákona č. 90/2016 Z. z.). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Vzhľadom k tomu, že predmetom sporu je pohľadávka banky, ktorá mala byť postúpená na žalobcu, súd predovšetkým ex offo skúmal, či k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v spore a to v súlade s čl. 6 CSP s cieľom vyvažovať nerovnovážne postavenie strán sporu.

18. Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 (R6 /2022) „v sporovom súdnom konaní súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti; dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia“. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie postupcu v spotrebiteľskom spore je potrebné prihliadať na skutočnosť, že nesplnenie zákonných podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (viď rozsudky NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 alebo sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 zverejnený v zbierke ako R 60/2018). Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd v spore z úradnej povinnosti (ex offo), preto v spotrebiteľskom spore je žalobca (postupník) povinný nielen tvrdiť, ale súčasne aj preukázať splnenie zákonných podmienok postúpenia spornej pohľadávky za účelom posúdenia, či sporná pohľadávka bola na neho postúpená platne. Len samotné tvrdenie splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky nie je postačujúce, pretože bez ich preukázania nie je možné posúdiť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, na prípadnú absolútnu neplatnosť ktorej musí súd prihliadať z úradnej povinnosti. Súčasne ak žalobca len tvrdí splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky bez ich preukázania, nie je súd povinný ho na predloženie dôkazov vyzvať (ustanovenie § 150 ods. 2 CSP dopadá len na doplnenie skutkových tvrdení, ktoré sú obsahom bremena tvrdenia, nie dôkazného bremena). Ohľadne splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky

podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v spotrebiteľskom spore tak žalobcu zaťažuje bremeno tvrdenia a súčasne aj dôkazné bremeno, dôsledkom nesplnenia ktorých môže byť zamietnutie žaloby z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (postupníka) v spore; pasivita žalovaného (spotrebiteľa) v spore je preto z tohto dôvodu bez právneho významu (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/16/2022 z 30. júna 2022). Aj z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 246/2019 z 11. 06. 2019 vyplýva, že pasivita žalovaného v konaní nemá mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1, 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

19. Súd na základe zisteného skutkového stavu prijal právny záver, v zmysle ktorého žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu doručil do dispozičnej sféry žalovaného výlučnú a samostatnú kvalifikovanú výzvu na zaplatenie presne špecifikovanej vyčíslenej pohľadávky (dlhu), vyhotovenú v zmysle § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách. Súd v tomto smere poukazuje na judikát najvyššieho súdu R 4/2021 (sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15. decembra 2020), z ktorého okrem iného vyplýva, že v zmysle ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o takzvanú teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon.

20. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávného úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávného úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávného úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010). Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Dôjdením do sféry vplyvu príjemcu sa rozumie napríklad vhoďenie listu do schránky príjemcu alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal v zmluve najavo, že písomnosti možno posilať aj elektronicky. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t. j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Pre čas dôjdenia prejavu vôle ďalej platí, že prejav vôle musí dôjsť adresátovi v čase, v ktorom sa podľa obvyklých okolností mohol s obsahom prejavu vôle oboznámiť; záleží teda na tom, kedy adresát mal a mohol predpokladať prijatie prejavu. Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať.

21. Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nebanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku

právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Pritom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil. Je potrebné si však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať.

22. Súd, na podporu vyššie uvedeného záveru v otázke (ne)preukázania doručenia prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta, poukazuje tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.9Cdo/295/2021 zo dňa 25. apríla 2023, v ktorom dovolací súd jednoznačne skonštatoval záver, podľa ktorého je povinnosťou odosielateľa preukázať doručenie prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta (teda nie je nutné preukazovať doručenie priamo do vlastných rúk adresáta), avšak preukázanie takto definovaného účinného doručenia nie je možné zamieňať s preukázaním odoslania prejavu vôle. Najvyšší súd Slovenskej republiky tak aproboval záver odvolacieho súdu, podľa ktorého „len“ podacie hácky na preukázanie doručenia prejavu vôle adresátovi nepostačujú. Dovolací súd na podporu svojho záveru odkázal na ďalšie svoje rozhodnutia sp. zn. 5Cdo/129/2010 a sp. zn. 1ObdoV/63/2005. Odvolací súd tiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/133/2023 zo dňa 15. augusta 2024, v ktorom najvyšší súd ako zákonný aproboval záver odvolacieho súdu, v zmysle ktorého na preukázanie doručenia výzvy do dispozičnej sféry dlžníka nepostačuje podací hárok, pretože ten ako taký nepreukazuje aký bol osud zásielky po jej odovzdaní na pošte (pozri tiež sp. zn. 2Cdo/182/2022).

23. Jednu z osobitných právnych úprav dotýkajúc sa postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského vzťahu predstavuje Zákon o bankách. Predmetná právna úprava pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie dvoch podmienok v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách (písomná výzva banky klientovi a relevantná doba omeškania dlžníka aj napriek písomnej výzve banky). Súčasne ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách predpokladá ako podmienku platnosti úkonu postúpenia bankovej pohľadávky aj dodržanie podmienky (ust. § 17 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov), aby sa postupovala pohľadávka po konečnom termíne splatnosti, alebo ktorá sa stala splatnou pred konečným termínom splatnosti. Uvedené podmienky sú totiž zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle hmotného práva a musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky (R 60/2018, R 4/2021).

24. Na základe vyššie uvedeného prijal súd záver, že ak nebolo preukázané doručenie upozornenia, potom nie je možné ani určiť, od kedy a či vôbec plynula lehota 90 dní (v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách).

25. Súd z vyššie uvedených dôvodov prijal právny záver, že v konaní nebolo preukázané platné postúpenie bankovej pohľadávky, keď sa postupovala pohľadávka v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pretože základnými predpokladmi je, aby sa postupovala pohľadávka splatná a bolo preukázané doručenie výzvy banky do dispozičnej sféry žalovaného.

26. Súd s ohľadom na tvrdené a nepreukázané skutočnosti ohľadne platného postúpenia pohľadávky so strany žalobcu (s poukazom na nepreukázaný zákonný postup pri postupovaní pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8/ o bankách) dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania platného postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu a s poukazom na uvedené žalobu ako nedôvodnú zamietol. Na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky už došlo k uplynutiu termínu konečnej splatnosti úveru.

27. K predloženému uznaniu dlhu súd uvádza, že má za to, že spôsob, akým došlo k uznaniu dlhu, je nekalá obchodná praktika. Predovšetkým uznanie dlhu neinicioval dlžník ale žalobca, ktorý nie je veriteľom žalovaného (v konaní nebolo preukázané platné postúpenie pohľadávky na žalobcu). Ide o vopred pripravený formulár, ktorý mohol žalovaný jedine podpísať. Zároveň nebolo preukázané platné postúpenie pohľadávky na žalobcu, teda v čase uzavretia dohody žalobca pohľadávku nevlastnil, preto žalovaný voči nemu nemal žiaden dlh, ktorý by bolo možné uznať. Nakoľko išlo o uznanie nedlhu, je potrebné takýto úkon považovať za neplatný (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15CoCsp/53/2020-140 zo dňa 24.02.2021).

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, pretože zo súdneho spisu vyplýva, že žalovanému preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP) Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP) Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)